

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/287 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. veljače 2019. o provedbi bilateralnih zaštitnih klauzula i drugih mehanizama kojima se omogućuje privremeno povlačenje povlastica iz određenih trgovinskih sporazuma sklopljenih između Europske unije i trećih zemalja 1
- ★ Uredba (EU) 2019/288 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. veljače 2019. o izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013 i (EU) br. 1307/2013 u pogledu određenih pravila o izravnim plaćanjima i potpori ruralnom razvoju za 2019. i 2020. 14

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/287 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 13. veljače 2019.

o provedbi bilateralnih zaštitnih klauzula i drugih mehanizama kojima se omogućuje privremeno povlačenje povlastica iz određenih trgovinskih sporazuma sklopljenih između Europske unije i trećih zemalja

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Unija redovito sklapa trgovinske sporazume s trećim zemljama, u kojima tim zemljama odobrava povlašteni tretman. Takvi trgovinski sporazumi mogu uključivati bilateralne zaštitne klauzule i druge mehanizme za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana, kao što su mehanizmi stabilizacije za određene osjetljive proizvode. Specifičnosti pojedinih proizvoda obuhvaćenih trgovinskim sporazumima mogle bi zahtijevati *ad hoc* odredbe, a njih bi mogao zahtijevati i ranjiv položaj najudaljenijih regija Unije, kako je navedeno u članku 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).
- (2) Potrebno je utvrditi postupke kako bi se zajamčila učinkovita provedba bilateralnih zaštitnih klauzula i drugih mehanizama za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana.
- (3) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati ne dovodeći u pitanje eventualne posebne odredbe sadržane u trgovinskim sporazumima u vezi sa zaštitnim mjerama i drugim mehanizmima za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana, ako takve posebne odredbe nisu u skladu s ovom Uredbom. Sve takve posebne odredbe trebale bi biti navedene u Prilogu ovoj Uredbi. Komisiju se stoga ne bi smjelo spriječiti da pregovara o takvim posebnim odredbama u budućim trgovinskim sporazumima s trećim zemljama.
- (4) Zaštitne mjere treba razmatrati samo ako se dotični proizvod uvozi u Uniju u toliko povećanim količinama, u apsolutnom iznosu ili u odnosu na proizvodnju Unije, i pod takvim uvjetima da uzrokuje ili da postoji opasnost da će uzrokovati veliku štetu Unijim proizvodjačima istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda. Zaštitne mjere trebale bi biti u jednom od oblika iz odgovarajućeg trgovinskog sporazuma.
- (5) Praćenje i preispitivanje trgovinskih sporazuma, vođenje ispitnih postupaka i, prema potrebi, uvođenje zaštitnih mjera trebalo bi provoditi na najtransparentniji mogući način.
- (6) Države članice trebale bi obavješćivati Komisiju o svim kretanjima uvoza zbog kojih bi moglo biti potrebno uvođenje zaštitnih mjera.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. siječnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 28. siječnja 2019.

- (7) Pouzdanost statistike povezane s cjelokupnim uvozom iz dotičnih zemalja u Uniju ključna je za utvrđivanje jesu li ispunjeni uvjeti za uvođenje zaštitnih mjera.
- (8) Pozornim praćenjem svih osjetljivih proizvoda trebalo bi se olakšati donošenje pravodobnih odluka u pogledu mogućeg pokretanja ispitnih postupaka i naknadne primjene zaštitnih mjera. Stoga bi Komisija trebala redovito pratiti uvoz svih osjetljivih proizvoda od datuma početka privremene primjene odgovarajućeg trgovinskog sporazuma ili od datuma njegova stupanja na snagu, ako nema privremene primjene. Praćenje bi trebalo proširiti na druge proizvode ili sektore ako odgovarajuća industrija Unije Komisiji podnese valjano obrazložen zahtjev.
- (9) Također je potrebno odrediti rokove za pokretanje ispitnih postupaka i utvrđivanje jesu li zaštitne mjere prikladne, s ciljem osiguravanja da takvo utvrđivanje bude brzo, čime bi se povećala pravna sigurnost za dotične gospodarske subjekte.
- (10) Primjeni svake zaštitne mjere trebao bi prethoditi ispitni postupak, ali Komisija bi trebala imati mogućnost primijeniti privremene zaštitne mjere u kritičnim okolnostima.
- (11) Zaštitne mjere trebale bi se primjenjivati samo u onoj mjeri i onoliko dugo koliko je potrebno za sprečavanje velike štete i olakšavanje prilagodbe. Trebalo bi utvrditi najdulje trajanje zaštitnih mjera i posebne odredbe u pogledu produljivanja i preispitivanja tih mjera.
- (12) Komisija bi trebala započeti savjetovanja s dotičnim zemljama na koje utječu zaštitne mjere ako se to zahtijeva u trgovinskim sporazumima čije su te zemlje stranke.
- (13) Kako bi se izmijenio Prilog ovoj Uredbi, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s dodavanjem ili brisanjem unosa u vezi s: pojedinim trgovinskim sporazumom; svim posebnim odredbama sadržanima u pojedinom trgovinskom sporazumu te povezanih sa zaštitnim mjerama ili drugim mehanizmima za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana koji nisu u skladu s ovom Uredom; svim proizvodima koji su u pojedinom trgovinskom sporazumu utvrđeni kao osjetljivi; ili svim odredbama kojima se utvrđuju posebna pravila za druge mehanizme. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ^(?). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (14) Provedba bilateralnih zaštitnih klauzula ili drugih mehanizama i uspostava transparentnih kriterija za privremenu suspenziju tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana predviđenih u trgovinskim sporazumima iziskuje jedinstvene uvjete za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera, uvođenje mjera prethodnog nadzora, završetak ispitnog postupka bez uvođenja mjera i privremenu suspenziju tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana.
- (15) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ^(?).
- (16) Za donošenje mjera prethodnog nadzora i privremenih zaštitnih mjera trebalo bi primjenjivati savjetodavni postupak s obzirom na učinke tih mjera i njihovu sekvencijalnu logiku u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Postupak ispitivanja trebao bi se primjenjivati na uvođenje konačnih zaštitnih mjera i na preispitivanje takvih mjera.
- (17) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi ako bi, u opravdanim slučajevima, odgoda uvođenja privremenih zaštitnih mjera prouzročila teško popravljivu štetu ili kako bi se spriječio negativan učinak na tržište Unije zbog povećanja uvoza.

^(?) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

^(?) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (18) Trebalo bi urediti postupanje s povjerljivim informacijama kako se ne bi otkrile poslovne tajne.
- (19) Komisija bi trebala Europskom parlamentu i Vijeću podnositi godišnje izvješće o provedbi trgovinskih sporazuma navedenih u Prilogu ovoj Uredbi i primjeni zaštitnih mjera,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuju odredbe za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula i drugih mehanizama za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana koji su sadržani u trgovinskim sporazumima sklopljenima između Unije i jedne ili više trećih zemlja i navedenima u Prilogu ovoj Uredbi.

Navedene odredbe primjenjuju se ne dovodeći u pitanje eventualne posebne odredbe sadržane u trgovinskim sporazumima i navedene u Prilogu, koje se odnose na bilateralne zaštitne klauzule ili druge mehanizme za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana ako takve odredbe nisu u skladu s ovom Uredbom.

Ovom se Uredbom stoga Komisiju ne sprečava da pregovara o takvim posebnim odredbama u budućim trgovinskim sporazumima.

2. Članak 194. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ i dalje se primjenjuje na primjenu zaštitnih mjera za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana koji su sadržani u trgovinskim sporazumima sklopljenima između Unije i trećih zemalja koji nisu navedeni u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „sporazum” znači trgovinski sporazum iz Priloga ovoj Uredbi;
2. „bilateralna zaštitna klauzula” znači odredba koja se odnosi na privremenu suspenziju tarifnih povlastica, koja je utvrđena u pojedinom sporazumu;
3. „zainteresirane strane” znači strane na koje utječe uvoz proizvoda;
4. „industrija Unije” znači ukupnost proizvođača Unije koji proizvode istovjetan ili izravno konkurentski proizvod i djeluju na području Unije, ili proizvođači Unije čija cjelokupna proizvodnja istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda čini velik udio u ukupnoj proizvodnji tog proizvoda u Uniji; ako je istovjetan ili izravno konkurentski proizvod samo jedan od više proizvoda koje proizvode proizvođači Unije, industrija Unije definira se u odnosu na posebne aktivnosti koje su dio proizvodnje istovjetnog ili izravno konkurentskog proizvoda;
5. „velika šteta” znači znatno sveukupno pogoršanje položaja industrije Unije;
6. „opasnost od velike štete” znači velika šteta koja je sasvim izgledna, a čije se postojanje utvrđuje na temelju provjerljivih informacija;
7. „osjetljiv proizvod” znači proizvod za koji je u određenom sporazumu utvrđeno da je relativno osjetljiviji na nagli veliki porast uvoza od drugih proizvoda;
8. „prijelazno razdoblje” znači razdoblje od 10 godina od stupanja na snagu pojedinog sporazuma, osim ako je drukčije utvrđeno u odgovarajućem sporazumu;
9. „dotična zemlja” znači treća zemlja koja je stranka sporazuma.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

Članak 3.

Načela

1. Zaštitna mjera može se uvesti u skladu s ovom Uredbom ako se proizvod koji je podrijetlom iz dotične zemlje uvozi u Uniju:
 - (a) u toliko povećanim količinama, u apsolutnom iznosu ili u odnosu na proizvodnju Unije; i
 - (b) pod takvim uvjetima da uzrokuje ili postoji opasnost da će uzrokovati veliku štetu industriji Unije; i
 - (c) povećanje uvoza rezultat je učinka obveza preuzetih u okviru odgovarajućeg sporazuma, uključujući sniženje ili ukidanje carina na taj proizvod.
2. Zaštitna mjera može biti u jednom od sljedećih oblika:
 - (a) suspenzija daljnjeg sniženja stope carine za dotični proizvod predviđene u rasporedu ukidanja carina u sporazumu s dotičnom zemljom;
 - (b) povećanje stope carine za dotični proizvod na razinu koja ne premašuje nižu od sljedećih stopa:
 - i. stopu carine utvrđenu prema načelu najpovoljnije nacije za dotični proizvod koja se primjenjuje u trenutku poduzimanja zaštitne mjere; ili
 - ii. osnovnu stopu carine predviđenu u rasporedu ukidanja carina iz sporazuma s dotičnom zemljom.

Članak 4.

Praćenje

1. Komisija redovito prati kretanje statističkih podataka o uvozu svih osjetljivih proizvoda navedenih u Prilogu ovoj Uredbi za svaki sporazum. U tu svrhu Komisija redovito surađuje i razmjenjuje podatke s državama članicama i industrijom Unije.
2. Na temelju valjano obrazloženog zahtjeva dotične industrije Unije, Komisija može proširiti područje praćenja iz stavka 1. na bilo koje proizvode ili sektore različite od onih koji su navedeni u Prilogu.
3. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi godišnje izvješće o praćenju u vezi sa statističkim podacima o uvozu osjetljivih proizvoda te svim proizvodima ili sektorima na koje je praćenje prošireno.

Članak 5.

Pokretanje ispitnog postupka

1. Ispitni postupak pokreće Komisija na zahtjev države članice, svake fizičke ili pravne osobe koja djeluje u ime industrije Unije ili svakog udruženja koje nema pravnu osobnost i koje djeluje u ime industrije Unije, ili ga Komisija pokreće na vlastitu inicijativu ako postoje dostatni dokazi *prima facie* o velikoj šteti ili opasnosti od velike štete za industriju Unije, kako je utvrđeno na temelju čimbenika iz članka 6. stavka 5.
2. Zahtjeve za pokretanje ispitnog postupka također mogu zajednički podnijeti industrija Unije, ili svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u ime industrije Unije, ili svako udruženje koje nema pravnu osobnost i koje djeluje u ime industrije Unije, i sindikati. Osim toga, sindikati mogu podržati zahtjeve za pokretanje ispitnog postupka. Time se ne utječe na pravo industrije Unije da povuče zahtjev.
3. Zahtjevi za pokretanje ispitnog postupka moraju sadržavati sljedeće informacije:
 - (a) stopu i opseg povećanja uvoza dotičnog proizvoda, izražene u apsolutnom i relativnom iznosu;
 - (b) udio domaćeg tržišta obuhvaćen povećanim uvozom te promjene, u pogledu industrije Unije, u odnosu na razinu prodaje, proizvodnje, produktivnosti, iskorištenosti kapaciteta, dobiti i gubitaka te zapošljavanja.
4. Opseg proizvoda koji podliježe ispitnom postupku može obuhvaćati jednu ili više tarifnih stavki ili jedan ili više podsegmentata jedne ili više tarifnih stavki, ovisno o specifičnim tržišnim okolnostima, ili može slijediti bilo koju segmentaciju proizvoda koja se uobičajeno primjenjuje u industriji Unije.

5. Ispitni postupak može se pokrenuti i u slučaju naglog velikog porasta uvoza u jednoj ili više država članica, pod uvjetom da postoje dostatni dokazi *prima facie* o velikoj šteti ili opasnosti od velike štete za industriju Unije, kako je utvrđeno na temelju čimbenika iz članka 6. stavka 5.
6. Prije pokretanja ispitnog postupka Komisija državama članicama dostavlja presliku zahtjeva za pokretanje ispitnog postupka. Ako Komisija namjerava pokrenuti ispitni postupak na vlastitu inicijativu na temelju stavka 1., državama članicama dostavlja informacije nakon što je utvrdila potrebu za pokretanjem tog ispitnog postupka.
7. Ako je za Komisiju očito da postoje dostatni dokazi *prima facie* koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka, Komisija pokreće ispitni postupak i objavljuje obavijest o pokretanju ispitnog postupka („obavijest o pokretanju ispitnog postupka”) u *Službenom listu Europske unije*. Ispitni postupak pokreće se u roku od mjesec dana od kada Komisija primi zahtjev u skladu sa stavkom 1.
8. Obavijest o pokretanju ispitnog postupka mora sadržavati sljedeće elemente:
 - (a) sažetak informacija koje je primila Komisija i zahtjev da se Komisiji dostave sve relevantne informacije;
 - (b) rok u kojem zainteresirane strane mogu iznijeti svoja stajališta u pisanom obliku i Komisiji dostaviti informacije ako ta stajališta i te informacije treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka;
 - (c) rok u kojem zainteresirane strane mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 6. stavkom 9.

Članak 6.

Vođenje ispitnog postupka

1. Komisija pokreće ispitni postupak nakon objave obavijesti o pokretanju ispitnog postupka u skladu s člankom 5. stavcima 7. i 8.
2. Komisija može zahtijevati od država članica da dostave informacije, a države članice poduzimaju sve potrebne korake za ispunjenje tog zahtjeva. Ako su informacije na koje se zahtjev odnosi od općeg interesa i nisu povjerljive u smislu članka 12., dodaju se u spis koji nije povjerljiv, kako je predviđeno u stavku 8. ovog članka.
3. Ako je to moguće, ispitni postupak zaključuje se u roku od šest mjeseci od datuma objave obavijesti o pokretanju ispitnog postupka u *Službenom listu Europske unije*. Taj je rok moguće produljiti za dodatna tri mjeseca u iznimnim okolnostima, kao što su neuobičajeno velik broj zainteresiranih strana ili složene situacije na tržištu. Komisija o svakom takvom produljenju obavještuje sve zainteresirane strane i objašnjava razloge za produljenje.
4. Komisija traži sve informacije koje smatra potrebnima za utvrđivanje uvjeta navedenih u članku 3. stavku 1. i, prema potrebi, provjerava te informacije.
5. Komisija evaluira sve relevantne, objektivne i mjerljive čimbenike koji utječu na situaciju u industriji Unije, a posebno stopu i opseg povećanja uvoza dotičnog proizvoda, izražene u apsolutnom i relativnom iznosu, udio domaćeg tržišta obuhvaćen povećanim uvozom, promjene u pogledu industrije Unije u odnosu na razinu prodaje, proizvodnje, produktivnosti, iskorištenosti kapaciteta, dobiti i gubitaka te zapošljavanja. Taj popis nije taksativan te Komisija pri utvrđivanju postoji li velika šteta ili opasnost od velike štete može uzeti u obzir druge relevantne čimbenike, poput zaliha, cijena, povrata na uloženi kapital, novčanog toka, razine tržišnih udjela i drugih čimbenika koji uzrokuju ili su možda prouzročili veliku štetu industriji Unije, odnosno, postoji opasnost da je uzrokuju.
6. Zainteresirane strane koje su dostavile informacije u skladu s člankom 5. stavkom 8. točkom (b) i zastupnici dotične zemlje mogu, na pisani zahtjev, izvršiti uvid u sve informacije povezane s ispitnim postupkom koje je pribavila Komisija, a koje nisu interni dokumenti koje su izradila tijela Unije ili tijela država članica, pod uvjetom da su takve informacije relevantne za iznošenje njihova slučaja, nisu povjerljive u smislu članka 12. te da se Komisija njima služi u ispitnom postupku. Zainteresirane strane također mogu priopćiti svoja stajališta o takvim informacijama. Komisija uzima u obzir ta stajališta ako postoje dostatni dokazi *prima facie* koji ih podupiru.
7. Komisija osigurava da su svi podaci i statistički podaci koji se upotrebljavaju za ispitni postupak reprezentativni, dostupni, razumljivi, transparentni i provjerljivi.

8. Čim se uspostavi potreban tehnički okvir, Komisija osigurava lozinkom zaštićen internetski pristup spisu koji nije povjerljiv („internetska platforma”), kojim ona upravlja i putem kojeg se šire sve informacije koje su relevantne, a nisu povjerljive u smislu članka 12. Zainteresiranim stranama, državama članicama i Europskom parlamentu dodjeljuje se pristup internetskoj platformi.
9. Komisija saslušava zainteresirane strane, posebno ako su u roku utvrđenom u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka objavljenoj u *Službenom listu Europske unije* podnijele pisani zahtjev u kojem su dokazale da bi rezultat ispitnog postupka mogao utjecati na njih i da postoje posebni razlozi zbog kojih ih treba saslušati. Komisija zainteresirane strane saslušava više puta ako za to postoje posebni razlozi.
10. Komisija s pomoću posebne Službe za pomoć malim i srednjim poduzećima (MSP-ovi) olakšava različitim i fragmentiranim industrijskim sektorima, koji se uvelike sastoje od malih i srednjih poduzeća, pristup ispitnom postupku, primjerice, podizanjem svijesti, pružanjem općih informacija i objašnjenja o postupcima i o tome kako podnijeti zahtjev, objavljivanjem standardnih upitnika na svim službenim jezicima Unije te odgovaranjem na opće upite koji se ne odnose na konkretne slučajeve. Služba za pomoć MSP-ovima stavlja na raspolaganje standardne obrasce za statističke podatke, koji se moraju podnositi za potrebe provjere reprezentativnosti, te upitnike.
11. Ako informacije nisu dostavljene u rokovima koje je utvrdila Komisija ili ako je ispitni postupak znatno otežan, Komisija može donijeti odluku na temelju dostupnih činjenica. Ako Komisija utvrdi da je bilo koja zainteresirana strana ili bilo koja treća strana dostavila lažne ili zavaravajuće informacije, ne uzima u obzir te informacije i može se osloniti na dostupne činjenice.
12. Pri Komisiji osniva se ured službenika za saslušanja, čije su ovlasti i odgovornosti utvrđene u mandatu koji je donijela Komisija i koji štiti učinkovito ostvarivanje postupovnih prava zainteresiranih strana.
13. Komisija pisanim putem obavješćuje dotičnu zemlju ili dotične zemlje o pokretanju ispitnog postupka.

Članak 7.

Mjere prethodnog nadzora

1. Komisija može donijeti mjere prethodnog nadzora u pogledu uvoza pojedinog proizvoda iz dotične zemlje ako je kretanje uvoza tog proizvoda takvo da bi moglo dovesti do jedne od situacija iz članka 3. i 5. Te mjere prethodnog nadzora donose se provedbenim aktima u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 17. stavka 2.
2. Trajanje mjera prethodnog nadzora ograničeno je. Osim ako je drukčije predviđeno, te mjere prestaju važiti na kraju drugog šestomjesečnog razdoblja koje slijedi nakon prvih šest mjeseci od uvođenja tih mjera.

Članak 8.

Uvođenje privremenih zaštitnih mjera

1. Komisija donosi privremene zaštitne mjere u kritičnim okolnostima, u kojima bi odgoda vjerojatno mogla prouzročiti teško popravljivu štetu, zbog čega je nužno trenutačno djelovanje, u skladu s prethodnim utvrđivanjem Komisije na temelju čimbenika iz članka 6. stavka 5. da postoje dostatni dokazi *prima facie* o tome da se proizvod koji je podrijetlom iz dotične zemlje uvozi:
- (a) u toliko povećanim količinama, u apsolutnom iznosu ili u odnosu na proizvodnju Unije; i
 - (b) pod takvim uvjetima da uzrokuje ili predstavlja opasnost od ozbiljne štete industriji Unije; i
 - (c) povećanje uvoza posljedica je sniženja ili ukidanja carina na taj proizvod.

Te privremene zaštitne mjere donose se provedbenim aktima u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 17. stavka 2.

2. Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga kada država članica zahtijeva trenutačnu intervenciju Komisije i kada su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 1. ovog članka, Komisija u skladu s postupkom iz članka 17. stavka 4. donosi provedbene akte koji se odmah primjenjuju. Komisija donosi odluku u roku od pet radnih dana od primitka zahtjeva.

3. Privremene zaštitne mjere ne smiju se primjenjivati dulje od 200 kalendarskih dana.
4. Ako se privremene zaštitne mjere ukinu jer je ispitni postupak pokazao da uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. nisu ispunjeni, sve carine prikupljene zbog tih privremenih zaštitnih mjera automatski se naknađuju.
5. Privremene zaštitne mjere primjenjuju se na svaki proizvod koji je stavljen u slobodan promet nakon datuma stupanja na snagu tih mjera. Međutim, takvim se mjerama ne sprečava stavljanje u slobodan promet proizvoda koji su već na putu u Uniju ako nije moguće promijeniti određite tih proizvoda.

Članak 9.

Završetak ispitnih postupaka i postupci bez uvođenja mjera

1. Ako se u ispitnom postupku zaključi da uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. nisu ispunjeni, Komisija objavljuje odluku o završetku ispitnog postupka i postupanja u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 3.
2. Komisija objavljuje izvješće u kojem navodi svoje nalaze i obrazložene zaključke donesene u vezi sa svim relevantnim činjeničnim i pravnim pitanjima, uzimajući na odgovarajući način u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 12.

Članak 10.

Uvođenje konačnih zaštitnih mjera

1. Ako se u ispitnom postupku zaključi da su uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. ispunjeni, Komisija može donijeti konačne zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 3.
2. Komisija objavljuje izvješće sa sažetkom materijalnih činjenica i razmatranja relevantnih za odlučivanje, uzimajući na odgovarajući način u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 12.

Članak 11.

Trajanje i preispitivanje zaštitnih mjera

1. Zaštitna mjera ostaje na snazi samo u razdoblju potrebnom za sprečavanje ili ispravljanje velike štete za industriju Unije i za olakšavanje prilagodbe. To razdoblje ne smije biti dulje od dvije godine, osim ako se produlji u skladu sa stavkom 2.
2. Početno trajanje zaštitne mjere, kako je navedeno u stavku 1., može se produljiti za najviše dvije godine pod uvjetom da je zaštitna mjera i dalje potrebna za sprečavanje ili ispravljanje velike štete za industriju Unije i da postoje dokazi o tome da je u tijeku prilagodba industrije Unije.
3. Svaka država članica, svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u ime industrije Unije ili svako udruženje koji nema pravnu osobnost i koje djeluje u ime industrije Unije može zahtijevati produljenje kako je navedeno u stavku 2. ovog članka. U takvom slučaju, Komisija prije donošenja odluke o produljenju provodi preispitivanje kako bi ispitala jesu li ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. ovog članka, uzimajući u obzir čimbenike iz članka 6. stavka 5. Komisija može pokrenuti takvo preispitivanje na vlastitu inicijativu ako postoje dostatni dokazi *prima facie* o tome da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. ovog članka. Zaštitna mjera ostaje na snazi do ishoda tog preispitivanja.
4. Obavijest o pokretanju preispitivanja iz stavka 3. ovog članka objavljuje se u skladu s člankom 5. stavcima 7. i 8. Preispitivanje se provodi u skladu s člankom 6.
5. Svaka odluka o produljenju na temelju stavka 2. ovog članka provodi se u skladu s člancima 9. i 10.
6. Ukupno trajanje zaštitne mjere, uključujući razdoblje primjene svih privremenih zaštitnih mjera, početno razdoblje primjene i svako njegovo produljenje, ne smije biti dulje od četiri godine.

Članak 12.

Povjerljivost

1. Informacije primljene na temelju ove Uredbe upotrebljavaju se samo za potrebe za koje su zatražene.
2. Informacije povjerljive prirode i informacije pružene na povjerljivoj osnovi primljene na temelju ove Uredbe ne otkrivaju se bez izričite suglasnosti pružatelja tih informacija.
3. U svakom zahtjevu za povjerljivošću navode se razlozi zbog kojih bi informacije trebale biti povjerljive. Od zainteresiranih strana koje pružaju povjerljive informacije zahtijeva se da dostave sažetke tih informacija koji nisu povjerljivi. Ti sažeci moraju biti dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine povjerljivih informacija. U iznimnim okolnostima, te zainteresirane strane mogu navesti da nije moguće sažeti takve informacije. U takvim slučajevima, zainteresirana strana mora dostaviti izjavu s razlozima zašto informacije nije moguće sažeti. Međutim, ako se pokaže da zahtjev za povjerljivošću nije opravdan i ako pružatelj informacija ne želi ni objaviti informacije ni odobriti njihovo otkrivanje bilo u općem ili u sažetom obliku, dotične se informacije mogu zanemariti.
4. Informacije se u svakom slučaju smatraju povjerljivima ako je vjerojatno da bi njihovo otkrivanje moglo imati znatan štetan učinak na pružatelja ili na izvor tih informacija.
5. Stavcima od 1. do 4. ne sprečava se tijela Unije da upućuju na opće informacije, a posebno na razloge na kojima se temelje odluke donesene na temelju ove Uredbe. Međutim, tijela Unije ipak moraju uzeti u obzir opravdani interes dotičnih fizičkih i pravnih osoba da se ne otkriju njihove poslovne tajne.

Članak 13.

Izvješće

1. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi godišnje izvješće o primjeni, provedbi i ispunjavanju obveza sadržanih u svakom sporazumu, među ostalim, u odnosu na poglavlje o trgovini i održivom razvoju, ako je takvo poglavlje uključeno u sporazum, i u ovoj Uredbi.
2. U izvješće su, među ostalim, uključene informacije o primjeni svih privremenih i konačnih mjera, svih mjera prethodnog nadzora, svih regionalnih mjera nadzora i regionalnih zaštitnih mjera, o završetku svih ispitnih postupaka ili postupaka bez uvođenja mjera i informacije o aktivnostima različitih tijela odgovornih za provedbu sporazuma te o aktivnostima domaćih savjetodavnih skupina.
3. U izvješću se iznosi sažetak statističkih podataka i kretanja trgovine sa svakom od dotičnih zemalja.
4. Europski parlament može, u roku od dva mjeseca nakon što Komisija podnese izvješće, pozvati Komisiju na sastanak svojeg nadležnog odbora da predstavi i objasni sva pitanja u vezi s provedbom ove Uredbe.
5. Komisija objavljuje svoje izvješće najkasnije tri mjeseca nakon njegova podnošenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 14.

Drugi mehanizmi i kriteriji za privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana

1. Ako se sporazumom predviđaju drugi mehanizmi ili kriteriji kojima se omogućuje privremeno povlačenje tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana u pogledu određenih proizvoda, kao što je, na primjer, mehanizam stabilizacije u vezi s najudaljenijim regijama Unije, Komisija, ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u odgovarajućem sporazumu, donosi provedbene akte radi:
 - (a) suspenzije ili potvrđivanja nesuspenzije tarifnih povlastica ili drugog povlaštenog tretmana za dotični proizvod;
 - (b) ponovne uspostave tarifnih povlastica li drugog povlaštenog tretmana ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u odgovarajućem sporazumu;

- (c) prilagodbe suspenzije kako bi se ona uskladila s uvjetima iz odgovarajućeg sporazuma; ili
- (d) poduzimanja drugih mjera utvrđenih u odgovarajućem sporazumu.

Ti se akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 3.

2. Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga, ako bi se odgađanjem poduzimanja mjera iz stavka 1. ovog članka prouzročila teško popravljiva šteta ili kako bi se spriječio negativan učinak na stanje tržišta Unije, posebno zbog povećanja uvoza ili drugih slučajeva predviđenih u odgovarajućem sporazumu, Komisija u skladu s postupkom iz članka 17. stavka 4. donosi provedbene akte koji se odmah primjenjuju.

Članak 15.

Delegirani akti

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 16. kako bi izmijenila Prilog s ciljem dodavanja ili brisanja unosa koji se odnose na:

- (a) pojedini sporazum;
- (b) posebne odredbe kako su navedene u članku 1. stavku 1. drugom podstavku;
- (c) sve osjetljive proizvode;
- (d) odredbe kojima se utvrđuju posebna pravila za druge mehanizme iz članka 14. u vezi s, ako je to primjenjivo, među ostalim, praćenjem, rokovima za ispitne postupke i izvješćivanjem.

Članak 16.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 15. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 14. ožujka 2019. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 15. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 15. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 17.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 83, 27.3.2015., str. 16.).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. veljače 2019.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
G. CIAMBA

—

PRILOG

POSEBNE ODREDBE KOJE SU SADRŽANE U SPORAZUMIMA I KOJE SE PROVODE OVOM UREDBOM

Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i Republike Singapura

Datum početka primjene	xx/xx/xxxx
Bilateralna zaštitna klauzula	Članak 3.10. (Primjena bilateralne zaštitne mjere)
Posebna(-e) odredba(-e) sadržana(-e) u Sporazumu:	Članak 3.9. točka (b): „(b) ‚prijelazno razdoblje‘ znači razdoblje od 10 godina od stupanja na snagu ovog Sporazuma” Članak 3.11. stavak 5. „5. Nijedna stranka ne smije primjenjivati bilateralnu zaštitnu mjeru kako je navedeno u članku 3.10. stavku 1.(Primjena bilateralne zaštitne mjere): ... (c) nakon isteka prijelaznog razdoblja, osim uz suglasnost druge stranke.”

Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i Socijalističke Republike Vijetnama

Datum početka primjene	xx/xx/xxxx
Bilateralna zaštitna klauzula	Članak 3.10. (Primjena bilateralne zaštitne mjere)
Posebna(-e) odredba(-e) sadržana(-e) u Sporazumu:	Članak 3.9. točka (c): „(c) ‚prijelazno razdoblje‘ znači razdoblje od 10 godina od stupanja na snagu ovog Sporazuma.” Članak 3.11. stavak 6.: „6. Nijedna stranka ne smije primjenjivati bilateralnu zaštitnu mjeru: ... (c) nakon isteka prijelaznog razdoblja, osim uz suglasnost druge stranke.”

Sporazum o gospodarskom partnerstvu između Europske unije i Japana

Datum početka primjene	xx/xx/xxxx
Bilateralna zaštitna klauzula:	Članci 2.5. (Poljoprivredne zaštitne mjere) i 5.2. (Primjena bilateralnih zaštitnih mjera)
Posebna(-e) odredba(-e) sadržana(-e) u Sporazumu:	Članak 5.1. točka (d): „(d) ‚prijelazno razdoblje‘ u odnosu na određenu robu s podrijetlom znači razdoblje koje počinje na datum stupanja na snagu ovog Sporazuma, a završava 10 godina nakon datuma završetka smanjenja ili ukidanja carine na tu robu u skladu s Prilogom 2-A.”

Članak 18. (Zaštitne mjere) Priloga 2.-C o motornim vozilima i njihovim dijelovima:

„1. Tijekom 10 godina nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma svaka stranka zadržava pravo suspendirati jednakovrijedne koncesije ili druge istovrijedne obveze u slučaju da druga stranka:

- (a) ne primjenjuje ili prestane s primjenom pravilnika UN-a kako je naveden u Dodatku 2.-C-1.; ili
- (b) donese ili izmijeni bilo koju drugu regulatornu mjeru kojom se poništavaju ili umanjuju koristi primjene pravilnika UN-a kako je naveden u Dodatku 2.-C-1.

2. Suspenzije u skladu sa stavkom 1. ostaju na snazi samo dok se ne donese odluka u skladu s ubrzanim postupkom rješavanja sporova iz članka 19. ovog Priloga ili ako se pronađe uzajamno prihvatljivo rješenje, među ostalim putem savjetovanja na temelju podstavka 19. točke (b) ovog Priloga, ovisno o tome što nastupi prije.”

Zajednička izjava Europskog parlamenta i Komisije

Europski parlament i Komisija slažu se oko važnosti bliske suradnje na provedbi sporazuma navedenih u Prilogu Uredbi (EU) 2019/287 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. veljače 2019. o provedbi zaštitnih klauzula i drugih mehanizama kojima se omogućuje privremeno povlačenje povlastica iz određenih sporazuma između Europske unije i određenih trećih zemalja. U tu svrhu postigli su dogovor o tome da će, u slučajevima u kojima Europski parlament usvoji preporuku za pokretanje ispitnog postupka o zaštitnim mjerama, Komisija pomno ispitati jesu li ispunjeni uvjeti iz Uredbe povezani s pokretanjem postupka po službenoj dužnosti. Ako Komisija bude smatrala da ti uvjeti nisu ispunjeni, podnijet će izvješće nadležnom odboru Europskog parlamenta, uključujući objašnjenje svih čimbenika važnih za pokretanje takvog ispitnog postupka.

UREDBA (EU) 2019/288 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. veljače 2019.****o izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013 i (EU) br. 1307/2013 u pogledu određenih pravila o izravnim plaćanjima i potpori ruralnom razvoju za 2019. i 2020.**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 42. i članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

nakon savjetovanja s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ postojeći je pravni okvir za potporu ruralnom razvoju. Njome se predviđa potpora područjima s prirodnim ograničenjima koja nisu planinska područja. Uzimajući u obzir produljenje do 2019. roka za novo razgraničenje područja s prirodnim ograničenjima koja nisu planinska područja Uredbom (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i kraće razdoblje prilagodbe za poljoprivrednike koji više neće imati pravo na plaćanja, postupno smanjena prijelazna plaćanja koja se počinju isplaćivati tek 2019. trebala bi započeti na razini od najviše 80 % prosječnih plaćanja utvrđenih u programskom razdoblju 2014.–2020. Razinu plaćanja trebalo bi utvrditi na način da konačna razina u 2020. iznosi polovinu početne razine.
- (2) Kako bi se državama članicama i dionicima pružila pomoć za pravovremenu pripremu buduće zajedničke poljoprivredne politike (ZPP) i kako bi se osigurao neometan prijelaz u sljedeće programsko razdoblje, trebalo bi pojasniti da je moguće financirati aktivnosti povezane s pripremom budućeg ZPP-a u okviru tehničke pomoći na inicijativu Komisije.
- (3) Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ postojeći je pravni okvir za izravna plaćanja. Iako se većina njezinih odredaba može primjenjivati sve dok je ta uredba na snazi, u drugim se odredbama izričito upućuje na kalendarske godine od 2015. do 2019., koje su obuhvaćene višegodišnjim financijskim okvirom za razdoblje 2014.–2020. Kada je riječ o nekim drugim odredbama, njihova primjenjivost nakon kalendarske godine 2019. nije izričito predviđena. Komisija je u lipnju 2018. podnijela prijedlog nove Uredbe koja treba zamijeniti Uredbu (EU) br. 1307/2013, ali tek od 1. siječnja 2021. Stoga je primjereno nastaviti s određenim tehničkim prilagodbama Uredbe (EU) br. 1307/2013 kako bi se omogućila njezina nesmetana primjena u kalendarskoj godini 2020.
- (4) Obveza smanjenja iznosa izravnih plaćanja koja se trebaju dodijeliti poljoprivredniku za određenu kalendarsku godinu za dio iznosa koji premašuje 150 000 EUR utvrđena u članku 11. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i dalje se primjenjuje sve dok je ta uredba na snazi. Međutim, tim člankom utvrđuje se samo obveza država članica da obavješćuju o svojim odlukama i predviđenom rezultatu tog smanjenja za godine od 2015. do 2019. Kako bi se osiguralo da se postojeći sustav nastavi, države članice trebale bi obavješćivati i o svojim odlukama koje se odnose na 2020. te predviđenom rezultatu smanjenja za tu godinu.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 31. siječnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 12. veljače 2019.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL L 347, 20.12.2013., str. 487.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017. o izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013 o potpori ruralnom razvoju iz Europskoga poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), (EU) br. 1306/2013 o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike, (EU) br. 1307/2013 o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike, (EU) br. 1308/2013 o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i (EU) br. 652/2014 o utvrđivanju odredaba za upravljanje rashodima koji se odnose na prehrambeni lanac, zdravlje i dobrobit životinja te na biljno zdravstvo i biljni reprodukcijski materijal (SL L 350, 29.12.2017., str. 15.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL L 347, 20.12.2013., str. 608.).

- (5) Fleksibilnost među stupovima mogućnost je prijenosa sredstava između izravnih plaćanja i ruralnog razvoja. U skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 1307/2013 države članice mogu iskoristiti tu fleksibilnost za kalendarske godine od 2014. do 2019. Kako bi se osiguralo da države članice mogu zadržati vlastitu strategiju, fleksibilnost među stupovima trebala bi biti dostupna i za kalendarsku godinu 2020., koja odgovara financijskoj godini 2021.
- (6) Zbog izmjene članka 14. Uredbe (EU) br. 1307/2013 u odnosu na kalendarsku godinu 2020. primjereno je prilagoditi upućivanja na taj članak u kontekstu obveze država članica da linearno smanjuju ili povećavaju vrijednost prava na plaćanje zbog fluktuacija godišnje nacionalne gornje granice koje proizlaze iz obavijesti država članica o primjeni fleksibilnosti među stupovima.
- (7) Stoga bi uredbe (EU) br. 1305/2013 i (EU) br. 1307/2013 trebalo na odgovarajući način izmijeniti.
- (8) Kako bi se državama članicama brzo osigurala potrebna fleksibilnost i kako bi se osigurao kontinuitet politike ruralnog razvoja u završnim godinama programskog razdoblja 2014.–2020., primjereno je predvidjeti iznimku od roka od osam tjedana iz članka 4. Protokola br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.
- (9) Kako bi se državama članicama brzo osigurala potrebna fleksibilnost i kako bi se osigurao kontinuitet politike ruralnog razvoja u završnim godinama programskog razdoblja 2014.–2020., ova bi se Uredba trebala primjenjivati od 1. ožujka 2019.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1305/2013

Uredba (EU) br. 1305/2013 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 31. stavku 5. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, ako se postupno smanjena plaćanja počnu isplaćivati tek u 2019., ta plaćanja započinju na razini od najviše 80 % prosječnog plaćanja utvrđenog u programskom razdoblju 2014.–2020. Razina plaćanja utvrđuje se na način da konačna razina u 2020. iznosi polovinu početne razine.”;

2. U članku 51. stavku 1. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Iz EPFRR-a se mogu financirati aktivnosti kojima se priprema provedba ZPP-a u sljedećem programskom razdoblju.”.

Članak 2.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1307/2013

Uredba (EU) br. 1307/2013 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 7. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za svaku državu članicu i za svaku kalendarsku godinu predviđeni rezultat smanjenja plaćanja iz članka 11. (koji se očituje u razlici između nacionalne gornje granice određene u Prilogu II. kojoj se dodaje raspoloživi iznos sukladno članku 58. i neto gornje granice određene u Prilogu III.) postaje raspoloživ kao potpora Unije koja se financira u okviru Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR).”;

2. U članku 11. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za 2020. države članice obavješćuju Komisiju o odlukama donesenima u skladu s ovim člankom i o svim predviđenim rezultatima smanjenja do 31. prosinca 2019.”;

3. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Do 31. prosinca 2019. države članice mogu odlučiti staviti na raspolaganje, kao dodatnu potporu koja se financira u okviru EPFRR-a u financijskoj godini 2021., do 15 % svojih godišnjih nacionalnih gornjih granica za kalendarsku godinu 2020. navedenih u Prilogu II. ovoj Uredbi. Posljedično, odgovarajući iznos više nije dostupan za dodjelu izravnih plaćanja. Ta se odluka priopćuje Komisiji do 31. prosinca 2019. i u njoj se navodi odabrani postotak.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Do 31. prosinca 2019. države članice mogu odlučiti staviti na raspolaganje za izravna plaćanja do 15 % ili u slučaju Bugarske, Estonije, Španjolske, Latvije, Litve, Poljske, Portugala, Rumunjske, Slovačke, Finske i Švedske do 25 % iznosa namijenjenog za potporu koja se financira u okviru EPFRR-a u financijskoj godini 2021. putem zakonodavstva Unije donesenog nakon što Vijeće donese relevantnu uredbu u skladu s člankom 312. stavkom 2. UFEU. Posljedično, odgovarajući iznos više nije dostupan za potporu koja se financira u okviru EPFRR-a. Ta se odluka priopćuje Komisiji do 31. prosinca 2019. i u njoj se navodi odabrani postotak.”;

4. U članku 22. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako se gornja granica za državu članicu koju je postavila Komisija u skladu sa stavkom 1. ovog članka razlikuje od gornje granice za prethodnu godinu zbog bilo koje odluke koju je ta država članica donijela u skladu sa stavkom 3. ovog članka, člankom 14. stavkom 1. ili stavkom 2., člankom 42. stavkom 1., člankom 49. stavkom 1. drugim podstavkom, člankom 51. stavkom 1. drugim podstavkom ili člankom 53. ta država članica linearno smanjuje ili povećava vrijednost svih prava na plaćanje kako bi se osigurala sukladnost sa stavkom 4. ovog članka.”.

Članak 3.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. ožujka 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Stasbourg, 13. veljače 2019.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

G. CIAMBA

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR